

A pénz honnan hova megy

Amint a szerző feltételezi, eddig valóban nem hallottunk az Európai Klíma Alapítványról (minthogy az irányított sajtó hallgat róla), amely az ábra szerint a klímavédelmi politika területén zöld lobbiközpontként a legfontosabb feladatot látja el: közvetíti a pénzt, ami nélkül semmi sem működne. Bekasszírozza a pénzt a támogatóktól (az ábra néhányat feltüntet) és továbbítja azt a kiterjedt zöld lobbiszervezet tagjainak (ezekből is feltüntet néhányat az ábra). A cikkből nem derül ki, hogy az alapításában és a működésében milyen szerepet játszott, ill. játszik az EU. Nem hihető, hogy kimaradt volna. **Marcel Crok** cikkével hozzá segít bennünket, hogy betekintést nyerhessünk ebbe a sötét labirintusba. Egyúttal arra is kitér, hogy ezzel párhuzamosan miképpen próbálják ellehetetleníteni pl. a Clintel klímarealista alapítványt.

A sötétzöld lobb, amiről senki sem beszél¹

Postázta: [Chris Frey](#) | 2026. július 20. | [Általános](#) | [5](#) | EIKE

A pénz sötét áramlása, honnan – hova. Kép: KI

Marcel Crok

Létezik egy rendkívül befolyásos hágai lobbicsoport, amelyről valószínűleg még soha nem hallottál: az Európai Klíma Alapítvány (European Climate Foundation). Évente több százmillió eurós költségvetéssel, amelyet amerikai milliárdosok finanszíroznak, sikeresen kampányol az európai klímasemlegességért. A média ennek ellenére hallgat erről a csoportról.

A Clintel Alapítvány igazgatójaként hetente bombáznak a közösségi médiában a finanszírozásunkkal kapcsolatos vádakkal. Állítólag az olajipar fizet minket azért, hogy félretájékoztassunk a klímaváltozással kapcsolatban. Ezt a narratívát okosan adták el a világnak röviddel a Clintel 2019-es megalapítása után – a "Follow The Money"

¹ Marcel Crok: Die dunkle grüne Lobby, über die niemand spricht. EIKE. Jul. 20. 2026.

nyomozócsoportjai és a "Pointer" televíziós műsor is szentelt nekünk két epizódot, mert véleményük szerint rövid múltunk ellenére "annyira befolyásosak" vagyunk. Csak keress rá a Google-ben a "Follow The Money Clintel Guus Berkhout Shell" kifejezésre, Ez az AI eredménye:

A „Follow the Money” és a „Pointer” által végzett vizsgálat feltárta azt a pénzügyi „olajnyomot”, amely a fosszilis tüzelőanyag-iparból Guus Berkhout klímaszkeptikus „Clintel” nevű platformjához vezet. Berkhout több tucat olajvállalattól, köztük a Shell-től is milliókat kapott a „Delphi Consortium” nevű szervezetéhez, amelyek egy részét klímaszkeptikus tevékenységek finanszírozására fordították.

Egy „pénzügyi olajnyom” – el kell ismerni a Pointer és az FTM újságíróinak: tudják, hogyan kell hatékonyan használni a nyelvet, hogy a „megfelelő” képet varázsolják elő. 2022-es második adásában a Pointer gond nélkül állította, hogy a Clintelt az olajipar finanszírozza. Elegem lett a [Pointer hazugságaitól](#), és minimális költségvetéssel pert indítottam a Pointer ellen, amelyet (állami forrásokból) két, az amszterdami Zuidas üzleti negyedből származó ügyvéd védett. A bíró ugyan ebben a kérdésben helyt adott a Clintelnek, a Clintel mégis elvesztette a pert, mivel a bíró úgy döntött, hogy az általunk javasolt helyesbítés nem megfelelő. Sok ember számára azonban ez nem jelent különbséget; a „az olajipar által finanszírozott” kifejezés továbbra is a legegyszerűbb módja annak, hogy félreoljanak minket.

Az Európai Klímavédelmi Alapítvány

A Clintel teljes költségvetése az elmúlt években évi 200 000 és 250 000 euró között ingadozott. Szinte teljes egészében magánadományozóktól származik. Az adománygyűjtés világában ezek nem olyan összegek, amelyek meglepnének minket. Még ha az olajipar finanszírozna is minket (amit nem tesz), nagyon keveset járulna hozzá. Hollandiában csak a Milieudefensie (hírlap) éves költségvetése körülbelül 30 millió euró, amelyből közel 3 millió euró közvetlenül a kormánytól származik.

Ma azonban egy másik szervezetről szeretnék beszélni, az *Európai Klímaalapítványról* ([EC](#)), amelyet 2008-ban alapítottak Hágában, és amelynek székhelye is ott található. Ha megkérdezzük tiz véletlenszerűen arra járó az utcán, hogy ismerik-e ezt a szervezetet, a válasz szinte mindig „nem”. Pontosan ez a szándék. Ez a szervezet közvetítőként működik a lobbizásban, elsősorban amerikai filantrópoktól közvetít. Mennyi pénzt? Hatalmas összeget! Saját [adóbevallása](#) szerint, ANBI státusza alatt, az ECF 2023-ban nem kevesebb, mint 275 millió euró(!) finanszírozást kapott más nonprofit szervezetektől. Íme egy lista azokról a szervezetekről, amelyek milliókat adományoznak neki, a saját [weboldalukról](#):

Számos nagyon nagy amerikai alapítvány létezik, mint például a Rockefeller Brothers Fund (teljes vagyona körülbelül 1,4 milliárd dollár, éves kiadásai körülbelül 80 millió dollár), a William és Flora Hewlett Foundation (vagyona 14,2 milliárd dollár, éves támogatása 625 millió dollár), valamint a Bloomberg Philanthropies, amelyet milliárdos Michael Bloomberg vezet (becsült nettó vagyona körülbelül 12,1 milliárd dollár, becsült éves adományai világszerte körülbelül 3,7 milliárd dollár). Szintén képviselteti magát a Laudes és a Porticus Alapítvány, mindkettő a Brenninkmeijer család (a C&A ruházati lánc tagja) tulajdonában van. Nem is beszélve a Holland Nemzeti Lottó irányszámáról.

Desmog (brit weboldal)

Az Európai Klímaalapítvány *küldetése* egyértelmű. Saját weboldalán a következőket állítja:

„Mindenféle embert felhatalmazunk egy klímasemleges világ megteremtésére. Európa legnagyobb klímavédelmi alapja vagyunk. Több száz partnerrel együtt klímavédelmi fellépést hajtunk végre, és egy biztonságos, ellenálló és demokratikus Európát építünk.”

Mennyire sikeresek? A brit The Spectator újságban megjelent „Leleplezve: Ed Miliband és a nettó nulla árnyas finanszírozása” című [cikk](#) szerint rendkívül sikeresek: „Megdöbrentően sikeresek voltak a politika befolyásolásában, a vita irányításában és a megválasztott kormányok bírósági felülbírlásában. Blokkolták az olaj- és gáztermelést az Északi-tengeren, magasan tartották az energiaárakat, és egyre inkább függővé tettek minket a kínai technológiától.” Ebben az esetben az „ez” nemcsak az Európai Klíma Alapítványra utal, hanem egy hasonló, szorosan összefonódó alapítványok szélesebb hálózatára is.

...

Hogy megértsük, hogyan működik ez, vegyünk a következő példát: A brit Desmog weboldal egy „újságírói” platform, amely kritikusan szemmel tartja (vagy inkább megpróbál befeketíteni) gyakorlatilag minden klímaszkeptikust világszerte. Ha valakit nem említenek a Desmog-on, akkor egyszerűen nem számít klímaszkeptikusnak, hogy úgy mondjam. Ezért a Clintel felkeltette [a figyelmét](#), és két holland újságíró hosszú [cikket](#) írt a 2024-es roelofarendsveeni Clintel-konferenciáról. A Desmog-ot többek között a Joseph Rowntree Charitable Trust (egy nagy brit alapítvány, amely az elmúlt években több mint 400 000 font értékű támogatást ítélt oda), a Polden Puckham Charitable Foundation, a Climate Emergency Collaboration Group és a Minor Foundation (egy norvég filantróp alapítvány, amely a klímaújságírást támogatja) finanszírozza. Tehát első pillantásra úgy tűnik, hogy az European Climate Foundation (ECF) nem nyújt finanszírozást. De ki áll a Climate Emergency Collaboration Group (CECG) mögött? A CECG maga is egy klímavédelmi főbb filantróp szervezetek konzorciuma, beleértve az IKEA Alapítványt, a Rockefeller Családi Alapot és a Rockefeller Testvérek Alapot, amelyek viszont az Európai Klíma Alapítványt (ECF) is finanszírozzák. Az ECF finanszírozza a brit... [A klímatudományról és klímapolitikáról mélyreható cikkeket publikáló „Carbon Brief” újságírói platformot](#). Amely kijelenti: „Hálásak vagyunk az Európai Klíma Alapítvány és a Meliore Alapítvány támogatásáért, amelyek filantróp finanszírozást biztosítanak számunkra. Az átláthatóság érdekében önkéntesen közzétesszük, hogy ez a finanszírozás 2025-ben összesen 1 892 421 fontot tett ki.”

A Carbon Brief így egyike annak a több mint 700 szervezetnek, amelyek az ECF-től kapnak finanszírozást, és minden bizonnyal sokkal átláthatóbb, mint maga az ECF. Az ECF nem hozza nyilvánosságra, hogy mennyi pénzt kap melyik adományozótól, és hogy mennyi pénzt milyen célokra használ fel.

Titoktartás

A szervezetet övező titkolózás felkeltette Florence Autret, egy brüsszeli francia újságíró érdeklődését is. Interjút kért az ECF vezérigazgatójától, a francia Laurence Tubiana-tól, akinek a becsült éves fizetése 500 000 euró. Tubianát gyakran emlegetik a 2015-ben aláírt párizsi klímaegyezmény építészeként, amely lefektette a jelenlegi, 2050-re kitűzött „nettó nulla” politika alapjait. Hónapokig tartó erőfeszítések után azt a tájékoztatást kapta, hogy az interjú szóba sem jöhet. Autretnek mindazonáltal sikerült világos képet festenie az ECF-ről egy sor részletes cikkben a weboldalán (figyelemre méltó, hogy nem egy mainstream újságban!). A belga "Firebreak" blog öt részletes cikkbe foglalta össze kiterjedt hozzájárulását. [Az első cikk a következő összefoglalóval kezdődik: „Az elmúlt tíz évben egy maroknyi filantróp milliárdos által irányított titokzatos szervezet átvette az irányítást az európai „civil társadalom” felett. Más szóval, átvették az irányítást az Európai Unió felett.”](#) Cikkeiben Autret hangsúlyozza

az ECF hatalmas lobbijerjét. Egy ECF által finanszírozott jelentésből származó grafika néhány héten belül szó szerint újra megjelenik az Európai Bizottság jelentésében – bár forrásmegjelölés nélkül.

Az ECF-támogatások fő kedvezményezettjei közé tartozik az Európai Környezetvédelmi Hivatal (EEB), amely maga is nem kormányzati szervezetek konzorciuma és Brüsszel egyik legnagyobb lobbicsoportja. Az EEB éves költségvetése 5,6 millió euró, és nem kevesebb, mint 32 akkreditált aktivistával rendelkezik az Európai Parlamentben. Összehasonlításképpen, a CEFIC, az egész európai vegyipart képviselő iparági szövetség 39 aktivistával rendelkezik. Az akkreditáció azt jelenti, hogy szabadon beléphetnek a Parlamentbe, részt vehetnek minden nyilvános ülésen, sétálhatnak az európai parlamenti képviselők és asszisztenseik irodáinak folyosóin, valamint használhatják a kávézókat és étkezdéket. Ez előfeltétele annak is, hogy valaki találkoztát kérjen egy tisztviselővel, egy uniós biztossal vagy az Európai Bizottság kabinetjének egyik tagjával.

Az ECF finanszírozásának egy másik jelentős kedvezményezettje a CAN Europe, a Climate Action Network európai ága. Ez az ernyőszervezet kulcsszerepet játszik a civil társadalomban az ENSZ éves klímaváltozási konferenciáin (COP-ok). A CAN Europe azt állítja, hogy 1500 nem kormányzati szervezetet egyesít és 47 millió polgárt képvisel. Az ECF messze a legnagyobb adományozója, 2,5 millió euróval járulva hozzá a 2021-es teljes 4,5 millió eurós költségvetéséhez. Mind a CAN Europe, mind az EEB rendelkezik az EU-n belül a két legnagyobb lobbiköltségvetéssel, amely összehasonlítható a nagyobb pénzügyi és ipari szövetségek, valamint a Big Tech vállalatok lobbiköltségvetésével.

Burokban

Hollandiában a hagyományos média fülsiketítő csendbe burkolózott az Európai Klímaalapítvány (ECF) kapcsán. A „Follow The Money” azonban tavaly év végén egyszer megemlítette az ECF-et egy keretes szövegben, egy [fordításban] „Amerikai vállalatok és milliárdosok befolyásolják az EU-politikát agytrösztökön keresztül” című [cikk kíséretében](#).

A cikk kijelenti: „»Az Egyesült Államokból érkező pénz mennyisége sokkoló. Ez valóban strukturális külföldi beavatkozás, és évtizedek óta az” – mondja Inderjeet Parmar politológus, aki átfogó kutatást végzett az agytrösztökről.”

A cikk a think tankok szerepére összpontosít, és az ECF-re való utalások olyan rövidek, hogy a szervezet befolyásának mértéke kétségtelenül elkerülte az FTM olvasóinak figyelmét. Ráadásul Hollandiában az „alternatív” médiára támaszkodunk. Wouter Roorda két terjedelmes cikket írt a „Wynia's Week” című hetilapba az Európai [Klíma Alapítványról](#) és [a CAN Europe-ról](#). Arno Wellens pénzügyi újságíró [egyszer élesen bírálta](#) az ECF-et egy általuk finanszírozott TNO-tanulmány miatt, amely a gázzal történő főzést rendkívül veszélyesnek minősítette a részecskekibocsátás miatt.

A Clintelről szóló cikkében a „Follow The Money” felfedi, hogy Guus Berkhout 1965 és 1971 között a Shellnél dolgozott (és ezt követően 40 évet töltött a Delfti Műszaki Egyetemen). Az Európai Klíma Alapítvány (ECF) kapcsán azonban a „Follow The Money” látszólag egyáltalán nem foglalkozik ezzel. Az ECF alapítója és első vezérigazgatója Jules Kortenhorst. Miután közgazdaságtant tanult a rotterdami Erasmus Egyetemen, kezdetben nyolc évig dolgozott a Shellnél, majd két évig a CDA

parlamentari képviselőjeként szolgált a Képviselőházban, és közvetlenül ezután, 2008-ban megalapította az Európai Klíma Alapítványt.

A szerény költségvetéssel rendelkező, de még mindig működő Clintel-szervezet elegendő ok volt a holland média számára, hogy több újságíró bízjon meg a tudósítással. Eközben egy sokkal régebb óta működő, árnyékos zöld lobbihálózat – amely évente több százmillió euróval, amely elsősorban az Egyesült Államokból származik, és jelentős befolyással bír az európai klíma- és energiapolitikára – semmilyen figyelmet nem kap ugyanezekről a médiumokról. Ez a bevezető cikk egy dolgot világossá tesz: az ECF hiánya a holland médiából egy vizsgálandó lehetőség. Arra kérem a "Follow The Money"-t, hogy bízjon meg egy újságírói csapatot a történet kivizsgálásával. Én leszek az első, aki megvásárolja a könyvet, amelyből esetleg létrejöhet.

Ez a cikk eredetileg hollandul jelent meg [az Independen.eu](http://azindependen.eu) oldalon 2026. július 13-án.

Marcel Crok író részletes életrajza megtalálható az eredeti szövegben. (Fordítói megjegyzés)

Link: <https://clintel.org/european-climate-foundation-lobby/>

* * *

Hát mi is derült ki? Hogy rendkívülien bonyolult hálózatról van szó, amelynek finanszírozási központja egy bujkáló alapítvány. Hatalmas pénzek áramlanak rajta keresztül. És hogy honnan hová áramlik a pénz? A Rockefellerektől, a Bloomberg -től és hasonló filantrópoktól, cégek és alapítványoktól a klímaszervezetekhez, az NGO-khoz, a médiumokhoz és netán politikusokhoz, képviselőkhöz és mindazokhoz, akik bármilyen módon előmozdíthatják a klímaizmust. Több mint 700 támogatott szervezetről van szó! S mindezek csak eszközök. hogy megvalósítsák a finanszírozók által kidolgozott és irányított stratégiát, tervet. Eközben mindent a pénz mozgat, amit precízen kell szervezni és irányítani. Ehhez jönnek létre az Európai Klímavédelmi Alapítványhoz hasonló szervezetek, mert nem csak ez az egy van. A végrehajtók seregében van, aki pénzért, hatalomért, van, aki ideológiai befolyásoltként, van, aki egyszerűen csak manipuláltként és aktivistaként része a nagy, egész földi világunkra kiterjedő hálónak, amelyen belül úgy utaznak a pénzek, mint a villamos hálózatokban az áramok. Léteznek olyan ábrák, amelyek ezt próbálják szemléltetni, alig férnek el a képernyőn. A kapcsolatok és az oda és vissza utazó információk és pénzek nem láthatók, kívülről nem észlelhetők és ellenőrizhetők, s amint kiderült a sajtó sem tudósít(hat) róluk. Nem tartozik rájuk. Egy sötét oldala az emberi létezés jelenének. Ebből kell kimásznunk. Ezt segíti elő a Clintel és a hasonló, egyre gyarapodó szervezetek, amelyek máris olyan eredményesen végzik felvilágosító és mozgósító tevékenységüket, hogy a másik oldal minden lehető eszközzel egyszerűen meg akarja semmisíteni őket. De ezzel már elkéstek, és ezt már ők is látják. Ma már az utóvégharcaikat vívják. Tüllöttek a célon, mert a klímavédelmi politika súlyosan káros következményei lassan felfalják őket.

Petz Ernő, 2026. 07. 25.